

РЕШЕНИЕ

№ 4938

гр. София, 23.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4203** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите срещу решение от 22.01.2020г. постановено по н.а.х.д. № 14175 по описа за 2019г. на СРС, НО, 22-ри състав. С решението съдът е отменил наказателно постановление № К-0052920 от 19.09.2019г. издадено от директора на Регионална дирекция на областите С., Софийска, К., П. и Б. /РД-С./ към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма], на основание чл. 210а за нарушение на 68в във вр. чл.68г, ал.1 от ЗПП е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

Касаторът излага доводи, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения.Твърди, че съставът на нарушението е осъществен, безспорно се установяват извършването на деянието и нарушителят. По поддържаните с жалбата аргументи се иска отмяна на атакувания съдебен акт и постановяване на нов, с който наказателното постановление, като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено.

Ответникът - [фирма], в съдебно заседание се представлява от адв. М. К.. Излага становище за неоснователност на жалбата, подробни съображения в тази насока представя в писмен отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, XXI касационен състав, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледано по същество жалбата е неоснователна.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил наказателно постановление № № К-0052920 от 19.09.2019г. на директора на Регионална дирекция на областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите. За да постанови този резултат районният съд е приел от фактическа страна, че във връзка с постъпило писмо №Ц-003609/29.11.2018г. в КЗП относно [фирма] в качеството му на туроператор и туристически агент, контролните органи са извърши проверка на дружеството. Установено е, че при посещение от клиенти в офис на туристически агент [фирма] са направени резервации за двама и заплатен депозит за програма „Р.-вечният град, директен чартърен полет от В.“ за периода 08.11.2018г.-11.11.2018г. с организатор туроператор [фирма]. След заплащане на пълната сума по екскурзията за транспорт с полет от В., настаняване, трансфер и две допълнителни екскурзии с посещение на В., на 06.11.2018г. клиентите са информирани от [фирма], че допълнителната екскурзия до В. липсва във ваучерите за пътуване. На 07.11.2018г., клиентите са уведомени, че желаната екскурзия не може да бъде осъществена, поради което клиентите поискали анулиране на резервацията и връщане на пълната сума. На 07.12.2018г. е съставен констативен протокол №К-2684408 за извършена проверка в офис на [фирма] и изискани документи по случая. След представяне в КЗП на изисканите документи, на [фирма] е съставен АУАН №К-0052920/28.02.2019г., с който на основание чл. 210а за нарушение на 68в във вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗПП на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

От правна страна СРС е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 52 от ЗАНН, при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е приел, че от събраните по делото доказателства не е установено от обективна и субективна страна, че санкционираното лице е реализирало състава на описаното в акта административно нарушение по чл. 68в вр. с чл. 68г., ал. 1 от ЗПП, поради което е отменил издаденото НП/

Настоящата инстанция намира обжалваното решение за правилно.

Съгласно чл. 68г, ал. 1 от ЗПП, за да е налице „нелоялна търговска практика“ следва кумулативното наличие на тези три елемента: предлагане на услуга /§ 13, т. 23 във връзка с т. 29 от ДР от ЗПП/, това предлагане да противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност /§ 13, т. 28 от ДР от ЗПП/, и същото да променя или да е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга /§ 13, т. 31 във връзка с т. 25 от ДР на ЗПП/. Настоящата инстанция намира, че от събраните по делото доказателства

правилно СРС е констатирал, че не се установява санкционираното лице да е осъществило състава на нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68г, ал.1 от ЗЗП. Понятието за "търговска практика" е уредено в §13, т.23 от ДР на ЗЗП като всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите, като законът забранява използването на нелоялни търговски практики. Законодателят, с оглед защитата на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, с чл. 68в от ЗЗП е забранил императивно използването на такива. Безспорно е, че санкционираното дружество е търговец по смисъла на §13, т. 2 от ДР от ЗЗП - предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор. Видно от приложения договор за туристически пакет към административната преписка, [фирма] не се е задължило към потребителя да осъществи категорично желаната екскурзия. Дружеството не е извършило потвърждение за добавяне на тази екскурзия. Видно от доказателствата по делото, туристическият агент [фирма] е приел плащането по допълнителната екскурзия и е изменил договора за туристически пакет без да е получил потвърждение от санкционираното дружество, че е възможно включването на лицата в желаната екскурзия, с оглед на свободни места за същата. Следователно не са налице изискванията на чл.68, ал.1 от ЗЗП за осъществяване състава на твърдяното с НП нарушение.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Поради горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, XXI -ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.01.2020 г. постановено по н.а.х.д. № 14175 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.